

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/52/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624010603
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2025:1624010603.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou, v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.10.2025 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., narodený XX.XX.XXXX miesto narodenia: C. D. E., trvalé bydlisko: XXX, F.,

sa podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky 1Pv 266/24/1106-9 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a z rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 8P/375/2010 zo dňa 29.9.2011, právoplatný dňa 10.10.2011 vyplýva, že bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna A. B., narodeného XX.X.XXXX, trvalé bytom G. C., H. I. F. XXX/XX sumou vo výške 120 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky A. B., narodenej XX.X.XXXX, trvalé bytom G. C., H. I. F. XXX/XX, túto vyživovaciu povinnosť si čo aj z nedbanlivosti neplní riadne od 14.2.2024 do súčasnosti, s výnimkou úhrady 120 eur v novembri 2024, čím mu vznikol za uvedené obdobie na bežnom výživnom dlh vo výške 1.020 eur / vrátane novembra 2024/, pričom bol za taký čin uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisová značka 3T/3/2020 zo dňa 28.4.2023, právoplatný dňa 14.2.2024,

pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal tunajšiemu súd dňa 13.12.2024 obžalobu číslo 1Pv 266/24/1106 na v tom čase obvineného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 252 ods. 1 Trestného poriadku, hlavné pojednávanie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa a prokurátora.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní alebo skrátrenom vyšetrowaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania alebo skrátreného vyšetrowania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,

d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie konané dňa 08.10.2025 neustanovil, pričom svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní ospravedlnil písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.10.2025 z dôvodu dlhodobej práce v zahraničí. Obžalovaný súčasne nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania. Súd ďalej konštatuje, že obžalovaný predvolanie na pojednávanie riadne prevzal dňa 30.08.2025, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na doklade o doručení, pričom v predvolaní na hlavné pojednávanie bol súčasne riadne poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. V kontexte predneseného súd zhodnocuje, že v predmetnom trestnom konaní mal obžalovaný zároveň možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby a v prípravnom konaní boli v zákonom rozsahu dodržané všetky procesné ustanovenia Trestného poriadku a obžalovaný bol súčasne upozornený na možnosť preštudovať vyšetrowací spis v intenciách zákonných procesných ustanovení trestnoprávných noriem. Následne po podaní obžaloby mu bola obžaloba Okresnej prokuratúry Malacky číslo 1Pv 266/24/1106 doručená dňa 15.05.2025, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na doklade o doručení, v rámci čoho bol súčasne písomnou výzvou zo dňa 30.12.2024 vyzvaný na uplatnenie procesných práv podľa § 240 Trestného poriadku v platnom znení a bol osobitne poučený podľa § 86 písm. a) Trestného zákona v platnom znení (zákonné podmienky pre zánik trestnosti stíhaného prečinu).

S ohľadom na uvedené súd konštatuje, že hlavné pojednávanie možno vykonal v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, v záujme zachovania kontradiktórnosti konania (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku), ako i zachovania ústavných princípov právnej istoty (§ 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a základných zásad trestného konania.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania v intenciách § 258 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom zákonnej zástupkyne poškodeného A. B., ako i prečítaním a oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovej dokumentácii a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný vypovedal v prípravnom konaní dňa 11.10.2024 v procesnom postavení obvineného, v rámci výsluchu ktorého využil svoje právo nevypovedať. Skutok však oľutoval a prisľúbil, že dlh sa bude snažiť v čo najkratšom čase splatiť.

Zákonná zástupkyňa poškodeného A. B. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný je otec ich spoločného dieťaťa. Syna má zvereného do osobnej starostlivosti s tým, že obžalovanému bolo určené výživné vo výške 120 eur mesačne. Od februára 2024 obžalovaný pravidelne platí bežné výživné vo výške 120 eur s tým, že má uhradené celé obdobie počnúc februárom 2024 až do septembra 2025 vrátane. V júni 2025 poslal jednorazovo sumu 1.020 eur. Obžalovaný sa so synom dlhodobo nekontaktuje, nestretáva, okrem platieb, ktoré uviedla, inak na syna neprispieva. Tiež uviedla, že neplnenie výživovacej povinnosti nenechalo na synovi žiadne následky. O syna sa zvládla postarať sama, aj keď finančné prostriedky doma chýbali a nebolo to jednoduché.

Na hlavnom pojednávaní boli podľa § 269 Trestného poriadku čítané tiež nasledovné listinné dôkazy.

Z potvrdenia o úhradách (číslo listu 78), ktoré doručil obžalovaný súdu dňa 01.10.2025 vyplynulo, že obžalovaný dlh na výživnom uhradil v jeho celej výške, resp. v súhrnnej výške 2.200 Eur, počnúc mesiacom február 2024 do vyhlásenia rozsudku vo veci a riadne poukazuje tiež určené bežné výživné k rukám zákonnej zástupkyne poškodeného maloletého vo výške á 120 eur mesačne.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplynuli 3 záznamy. Obžalovaný bol naposledy bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisová značka 3T/19/2023 zo dňa 28.04.2023 pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky, t.j. do 14.02.2026, za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné; trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.02.2024.

Z výpisu centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný je na úseku priestupkového a správneho konania bezúhonný.

V záverečnej reči prokurátor predniesol, že vzhľadom na skutočnosť, že svedkyňa A. B. v rámci svojho výsluchu uviedla, že dlžné výživné za obdobie od 14.02.2024 k dnešnému dňu, t.j. 8.10.2025, bolo uhradené v plnej výške a to vo výške 2200 Eur, čo korešponduje aj s predloženými listinnými podkladmi zo strany obžalovaného a súčasne z výsluchu svedkyne B. a to aj z prípravného konania vyplýva, že trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky na jej syna A. B., navrhol súdu, aby podľa § 285 písm. f) s poukazom na § 86 Trestného zákona oslobodil obžalovaného z pod obžaloby zo dňa 13.12.2024, keďže zanikla trestnosť činu.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovat' iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, trestnosť činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich súhrne (a vzájomnej súvislosti) podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku, kedy súd dôkladne vyhodnotil výpoveď obžalovaného, ako i zákonnej zástupkyne poškodeného a za pomoci ďalších dôkazov dospel súd bez rozumných pochybností k záveru, že skutok sa odohral tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd však vykonaným dokazovaním zistil, že obžalovaný dlh na výživnom v celkovej výške 2.200 eur uhradil a svoju zákonnú povinnosť vyživovať maloletého A. si riadne plní aj na úrovni bežného výživného. Jeho skutok pritom nemal na maloletého trvalo nepriaznivé následky, pričom súd pri svojej nepochybnej úvahe vychádzal jednak z výpovede zákonnej zástupkyne maloletého, ktorá bola osvedčená predloženými dokladmi o úhrade vyživovacej povinnosti.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, keďže splnením dlžného výživného v celom rozsahu ku dňu rozhodnutia súdu ex lege zanikla trestnosť stíhaného skutku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.